A°. 1808. N°. 13.

KONINKLIJKE COURANT.

Vrijdag *den 15 Januarij.*

De Akten van het Gouvernement en van de Geconstituëerde Magten, in de Koninklijke Courant geplaatst, zijn *officieel.*

NB. Alle Brieven, Stukken, Pakketten, Advertentiën, Gelden, enz., aan deze Courant gerigt, moeten *franco* of *vrachtvrij* toegezonden worden, onder het adres aan *den Directeur der Koninklijke Courant*, te *Utrecht.*

*** Ter voorkoming van misverstand, of ter stuiting van misbruik, wordt noodig geacht den Lezeren der Koninklijke Courant oplettend te maken, dat de verhooging van den Prijs *met de helft* geenzins beteekent eenen verdubbelden Prijs, maar wel de bijvoeging van de helft des vorigen Prijs; zoo dat voormaals *één stuiver* nu geworden is *een en een halve stuiver*, en zoo vervolgens alle grootere sommen in dezelfde evenredigheid.

HOLLAND.

UTRECHT *den 14 Januarij.*

BIJ Decreet van Zijne Majesteit, van den 12 dezer, is voor het Stedelijk Bestuur van Amsterdam gedaan de volgende benoeming:

TOT BURGEMEESTER.

De Kommandeur *J. Wolters van de Poll*, Staats-Raad.

TOT WETHOUDERS.

De Ridder *van Brienen van de Groote Lindt*, Kamerheer en Staats-Raad; tot deszelfs Plaatsvervanger de Heer *J. Brouwer Jz.*

De Ridder *W. Willink*, Staats-Raad; tot deszelfs Plaatsvervanger de Heer *G. Blaauw.*

De Ridder *Faesch*; tot deszelfs Plaatsvervanger de Ridder *J. Six van Hillegom*, Lid van het Wetgevend Ligchaam.

De Heer *G. Scheryn*; tot deszelfs Plaatsvervanger de Heer *W. Rendorp.*

TOT VROEDSCHAPPEN.

De Kommandeur *P. de Smeth*, Staats-Raad. De Ridder *Hodshon*, Staats-Raad. De Ridder *N. Kalkoen*, Lid van het Wetgevend Ligchaam. De Ridder *J. Six van Hillegom*, Lid van het Wetgevend Ligchaam. De Ridder *J. van de Poll.* De Ridder *H. C. Serrurier.* De Heeren *G. Blaauw. Braunsberg. J. Brouwer Jz. J. Carp. J. B. van Ceulen. C. Changuion Chz. J. P. Charlé. J. van Collen. M. Dreyer. P. Elias. J. N. van Eys. D. M. de Gelder de Neufville. G. de Graef van Polsbroek. F. Hovens. J. Huidekoper. T. A. van Idsekinge. Thin. van Keulen. P. J. Koenen. C. van Lennep. D. C. van Leennep. P. H. Martini Buys. J. G. van der Meulen. J. van Oosterwyk Bruin. A. Reesse. W. Rendorp. G. ten Sante. Z. E. Smissaert. H. N. Tonis. W. Woudman.* en *Wykersloot van Grevenmachern.*

TOT THESAURIER.

De Ridder *C. C. Six.*

Op gister zijn door Zijne Majesteit gedaan de volgende aanstellingen:

Van den Heer *van Grovestеyn*, tot Directeur der Koninklijke Loterij, in plaats van den overleden Directeur *Zoutman.*

En van den Heer *D. P. van der Stael*, tot Hoogheemraad van Rhynland, in plaats van wijlen den Heer *P. van Lelyveld, Pz.*

Bij onderscheiden Koninklijke Besluiten van den 11den dezer maand, zijn gedaan de navolgende benoemingen, als:

Van den Page, den Heer *van der Hof*, tot Secretaris-Adjoint bij het Departement der Posterijën.

Van den Heer *van Stammen*, tot Commis der Posterij te Haarlem.

NYEBROEK, (bij Deventer,) *den 6 Januarij.*

Heden nacht, tusschen half 1 en ruim 1 uur, ontstond alhier een zeer ongelukkige brand. De Koorn- en Olij-Molen werd in dien korten tijd door een allesvernielenden brand (welks oorzaak men niet weet) geheel in asch veränderd, waar door de Eigenaar, *Jan ter Steeg*, en de zijnen, in de hartbrekendste droefheid zijn gedompeld, vermits die Molen de eenige steun van hun bestaan uitmaakte. Aan de herbouwing derzelve kan de ongelukkig geworden Molenaar, zonder hulp van zijne Medemenschen, niet denken; terwijl 'er tot in standbrenging van zoodanige Fabrijk, met het daarbij gehoorende, zeer veel vereischt wordt; waarom men de vrijheid neemt de medelijdenden uitteboodigen, om, zoo veel hun gelieven zal, tot redding van den Molenaar, (welke, vóór dat hem dit onheil trof, zoo zeer genegen was den verärmden mensch te helpen,) te willen overzenden, tot ontvangst van welke gelden de Scholtus van genoemde Ambt zich aanbiedt.

LEYDEN *den 13 Januarij.*

Op gister, de Verjaring zijnde van den zoo rampvollen dag, op welken een der schoonste gedeelten dezer Stad door het springen van een Schip met Buskruid, als in een oogenblik in een puinhoop werd verwisseld, had men bij de treurige herinnering dier akelige gebeurtenis het vertroostend genoegen van den eersten Steen te zien leggen ter herbouwing der vernielde Wijk.

Zijne Excellentie, de Heer *Mollerus*, Minister van Zijne Majesteit den Koning, tot de Binnenlandsche Zaken, aangister avond bereids *incognito* in deze Stad gekomen, werd gister ochtend door twee Heeren Secretarissen van dezer Stads-Regering, van het Huis van den Wel-Ed. Gestr. Heer Hoofd-Officier *Wyckerheld Bisdom* afgehaald en naar het Raadhuis geleid, van waar Zijne Excellentie, begeleid door H. H. Wethouderen dezer Stad in derzelver plegtgewaad, voorafgegaan en gevolgd door de Stads-Bodens, zich begaf naar de Gasthuis-Kerk, vermits de St. Pieters-Kerk nog onbruikbaar is, ter bijwoning van den plegtstatigen Godsdienst, onder het gehoor van den Wel-Eerw. Heere *Egeling.*

Na het eindigen van den Godsdienst keerde Zijne Excellentie weder in dezelfde Statie naar het Raadhuis, alwaar Hoogstdezelve door de Leden van den Magistraat en onderscheidene Deputatiën verwelkoomd werd; en begaf zich vervolgens ten één uur, begeleid door den Heere Hoofd-Officier, Heeren Wethouderen, de verdere Heeren van den Magistraat en Professoren, voorafgegaan en gevolgd door een detachement der gewapende Burgermagt, naar de Ruïne, omtrent de voormalige Brug van St. Jacobs Gracht, op het Rapenburg, waar voormaals de Heer Advokaat *Riebeek* woonde, alwaar men eene diepte had gegraven, en met een aantal heipalen een vasten grond had gelegd tot het dragen van een Gedenkstuk ter Nagedachtenis van den voor Leyden onvergetelijken ramp.

Aldaar eene omheininge gemaakt zijnde, binnen welke de toegang is vergund geworden aan allen, die bij gelegenheid van den Ramp, in eenigerleije Commissie, der Stad ten dienste hadden geweest, en verdere lieden van Distinctie, was dezelve vervolgens omzet door de Gewapende Burgermagt, ten dien einde ten 12 uren in de Wapenen gekomen, en van welke eene Compagnie ter Eerewagt diende op het Raadhuis. Zijne Excellentie met den geheelen Stoet onder een aandoenlijk Muzijk ontvangen, en ter bestemder plaatse afgetreden zijnde, deed eene zeer treffende Aanspraak, en legde vervolgens den eersten Steen tot het Gedenkstuk.

Daar na werd de Aanspraak van Zijne Excellentie, door den Heer President Wethouder *Kluit*, op eene zeer gepaste wijze beantwoord. De Nationale Vlag en Wimpel werden vervolgens opgeheischt, onder vernieuwing van een aangenaam Muzijk en het gejuich der omstaande menigte van Aanschouwers. Zijne Excellentie keerde met dezelfde Statie terug naar het Raadhuis, alwaar op last der Regering een Dejeuner-Dinatoir was toebereid, en om half vijf uren vertrok Zijne Excellentie weder *incognito* van hier.

De Gewapende Burgermagt was bereids om drie uren ontslagen, en de dag eindigde vervolgens weder met statige Godsdienst-Oefening; zijnde geheel en al op eene voorbeeldeloos plegtstatelijke en alleraandoenlijkste wijze gevierd geworden.

FRANKRYK.

PARYS *den 9 Januarij.*

Zijne Koninklijke Hoogheid, Prins *Willem* van Pruisſen, Broeder van Zijne Pruisische Majesteit, is alhier te Parys aangekomen, en heeft eene bijzondere Audiëntie bij Zijne Majesteit gehad.

De Engelsche papieren tot den 25 December welken men alhier ontvangen heeft, bevatten hoofdzakelijk het navolgende:

De Kanselier van den Exchequer heeft de Leden van de Kamer der Gemeentens tegen den 21 Januarij verzocht, om de opening van het Parlement bijtewonen, „ aangezien, zegt hij in die circulaire, uit hoofde van den toestand der publieke zaken, men zeker met debatten van het hoogste belang zal beginnen.

Het gerucht is vrij algemeen, dat de Expeditie, onder bevel van de Generaals *Spencer* en *Cotton*, met Sir *J. Moore*, den Admiraal *Parvis* en Sir *Sidney Smith* vereenigd, eenen aanval tegen Kadix moeten doen, om de Spaansche Marine te ruïneeren. Velen twijfelen intusschen aan de uitvoerlijkheid van dit ontwerp, en

zullen het verſpreid gerucht voor geheel verdicht. De laatſte berigten van Sir *Sidney Smith* waren van den 9 December; hij lag toen op den Taag; de Ruſſiſche Schepen waren de Rivier hooger opgezeild. Volgens brieven van den 11, moesten Franſche troepen den volgenden dag te Kadix binnenrukken.

De Brieven uit de West-Indiën melden, dat de troepen in de Eilanden Grenada en Antigua order hebben zich gereed te houden, om ingeſcheept te worden tot eene geheime Expeditie, zoo men meende, tegen de Deenſche Eilanden.

Met een brief uit Port-au-Prince van den 9 October in Engeland ontvangen, heeft men, dat de Armee van *Petion*, weinige dagen te voren, bij St. Marc aan het Leger van zijnen tegenſtander *Chriſtophe* eenen bloedigen Slag geleverd heeft, en hem genoodzaakt, om met een aanmerkelijk verlies, in de grootſte wanorde, te retireeren. Onder de dooden rekent men twee beroemde Chefs uit het Diſtrikt der Artibonite. De Chef *Lamaire* is nog in het volle bezit van Port de la Paix, gelegen in het midden der Cantons, die onder de beheering van *Chriſtophe* ſtaan. Men verwacht, dat de ſterkte van St. Marc, of ſchoon zeer gefortificeerd, weldra in handen van *Petion* zal vallen.

Door een Schip van Nieuw York, in eene onzer Havens binnengeloopen, vernemt men, dat, toen gezegd Schip den 1 December ll. Nieuw-York verliet, aldaar de tijding aankwam, dat bij het Congres der Vereenigde Staten met eene groote meerderheid de acte van *niet-invoering* der Engelſche Fabrijk-Goederen was doorgegaan.

Uit Bayonne word van den 2 dezer gemeld, dat Z. E. de Marquis *de Caſtel Franco*, Ambasſadeur van Z. C. M. bij den Keizer van Oostenryk, daar ſelfs te voren aldaar was aangekomen op de reize naar Madrid, om het bevel eener Diviſie van de Spaanſche Armee op zich te nemen. De Envoyé van den Keizer van Marocco bij Z. M. was ook te Bayonne gearriveerd, op weg zijnde naar Spanjen.

VERVOLG *en* SLOT *der* OFFICIEELE AANMERKINGEN *op de* ENGELSCHE VERKLARING *tegen* RUSLAND.

Dat gedeelte der Engelſche Verklaring, waarin gezegd wordt, dat de *eerſte teekenen van herlevendigd vertrouwen*, ſedert den Vrede van Tilſitt, *zich lieten zien toen de tijding van het beleg van Koppenhagen te Petersburg was ontvangen*, beantwoordt het officiëel Dagblad op de navolgende wijze:

Indien de Keizer van Rusland aan Engeland *eerſte teekenen van een herlevendigd vertrouwen* ſedert den Vrede van Tilſitt getoond heeft, is het dus niet waar, dat te Tilſitt geheime ſchikkingen gemaakt zijn, die hem in vijandſchap met Engeland gebragt hebben. Indien deze betooning van vriendſchap plaats had, op het oogenblik, toen men te Petersburg het berigt der inſluiting van Koppenhagen vernomen had, was zulks niet, om dat Keizer *Alexander* over die gebeurtenis niet gevoelig was; maar het was, om dat hij nog eenige hoop behield, om door vriendelijkheid Engelands wrede gezindheid te verzachten; het was, om dat hij ter redding van zijnen ongelukkigen Bondgenoot wenschte tuſschen beiden te komen; het was, om dat hij, onbewust van de oorzaken der Expeditie tegen Koppenhagen, en wetende, dat hij noch regtſtreeks noch van ter zijde aanleiding tot dezelve gegeven had, een tijd lang denken kon, dat Engeland wezenlijk reden had tot eenen ſtap van dat gewigt. Doch weldra werd hij anders ingelicht, door de berigten van den Kroonprins, door Engelands eigene berigten, door het Manifest van den Engelſchen Generaal, die de uitlegging gaf der hatelijke vorderingen van zijn Gouvernement; en alstoen verderde hij, dat de aanval tegen Koppenhagen ophield. Engeland antwoordde hem door Koppenhagen te verbranden, en de Vloot weg te voeren.

Na deze verrigting, de noodlottigſte voor Engeland van alle de ondernemingen, die het immer gevormd heeft, had het ſlechts twee partijën te kiezen; of Koppenhagen te blijven bezetten, en dit durfde het niet; of Koppenhagen te ontruimen, en als dan begreep het, dat de Sond voor altoos voor hetzelve geſloten zou zijn. In dezen tweeſtrijd had het de laf heid, om Ruslands bemiddeling te verzoeken; het lag zijn karakter bloot; het waande Keizer *Alexander* te bedriegen; doch vruchteloos deed het eenen ſtap, die door dezen waan reeds tot eene belediging gemaakt was: Rusland antwoordde met ſtilzwijgende verachting, en wapende Kroonſtad en de kusten. Deze ſtap van Engeland bewijst ondertusſchen één ding, namelijk, dat Engeland niet geloofde, dat Rusland te Tilſitt geheime Artikelen had aangegaan, die met de Britſche belangen ſtrijdig waren. Deze ééne waarheid, reeds op zoo vele wijzen in deze Noten betoogd, doet het geheel gevaarte van het Engelsch Manifest ten eenemale inſtorten.

Ten aanzien der onſchendbaarheid van de Oost-Zee, zegt de Moniteur het navolgende:

Hoe kan Engeland de onſchendbaarheid der Oost-Zee ontkennen? Indien die Zee geene beſloten Zee is, waarom betalen dan de Engelſche ſchepen tol te Elſeneur.

Op de uitdrukking, dat Engeland aan den Kroonprins *Vredesvoorſlagen* gedaan had, *van zulk eenen aard, als Denemarken, na den gelukkigſten Oorlog, van Groot-Brittanniën zoude hebben kunnen vergen*, zegt de Moniteur:

Europa zal oordeelen, of die voorwaarden indedaad zoodanig waren, *als Denemarken, na den gelukkigſten Oorlog, van Groot-Brittanniën had kunnen vergen.* Engeland vorderde:

1°, Dat de Deenſche Zeemagt, tot op den Vrede, in Engelands bewaring bleve.

2°. Dat de billijke gevoeligheid, wegens den hoon te Koppenhagen, de plaats inruimde voor gevoelens van vriendſchap jegens Engeland.

3°. Dat de Deenſche Legers partij tegen Frankryk kozen, en voor Engeland den Oorlog voerden.

Men moet bij de voordeelen van zoo gunſtige, door Engeland verleende voorwaarden nog voegen het verlies der Deenſche bezittingen in Duitschland, van welken Frankryk zich meester gemaakt, en op welker grondgebied het de Engelſchen geſlagen zou hebben, indien het hun had toegelaten aldaar voet aan wal te zetten.

Vruchteloos zou men eenig ſpoor van gegronde berekening, eenige ſchijn van verſtand in zulke redeneringen zoeken. De ware reden is, om dat overhaasting en onkunde in de Britſche Raadsvergaderingen voorzitten, en dat men in het geen dat Gouvernement zegt, doet of wil, noch doel, noch inzigt, noch reden vinden kan.

De Engelſche Verklaring zegt, dat Rusland door vreemden invloed in den Oorlog geſleept wordt, *ten behoeve eener zaak, die niet de zijne is.* Hierop wordt de navolgende aanmerking gemaakt:

Dus heeft dan Rusland geen belang, om Engeland den Oorlog aan te doen; want de belangen van Koophandel en Zeevaart raken de Ruſſen niet; zij hebben geen belang bij de onafhankelijkheid der Oost-Zee; want een beſluit van den Britſchen Raad heeft de Oost-Zee van hare onafhankelijkheid vervallen verklaard, want een tweede beſluit van dienzelfden Raad kan verklaren, dat zij geen belang hebben bij de vaart op de Neva. Het doel, hetwelk alle de Mogendheden beöogen, namelijk de vrijheid der Zeeën te herſtellen, en den Vrede aan Europa terug te geven, is Rusland vreemd. Rusland heeft nu reeds honderd jaar zoo veel voordeel van deszelfs banden met Engeland getrokken, dat het geen regt heeft, om iets meer te verlangen. Dit groote voordeel beſtaat in een Traktaat van Koophandel, 't geen Ruslands handel en nijverheid belemmerd en vernield heeft; maar, daar dit Traktaat zeer veel tot Engelands bloeij heeft bijgedragen, wat zegt het, of hetzelve voor Rusland zoo verderfelijk geweest is als de geeſsel eener eeuwige vorst.

De Engelſche Ministers zeggen vervolgens in hunne verklaring, dat de ijver van den Ruſſiſchen Keizer, om een eind aan den Oorlog tuſſchen Engeland en Denemarken te maken, weinig overëenkomst is met het weigeren zijner bemiddeling ten dien einde. Het is hierop, dat de Moniteur de navolgende aanmerking laat volgen:

Z. Britſche Majeſteit vindt zich hier in eene zonderlinge verlegenheid, en deszelfs Raad is niet zeer vindingrijk in uitvlugten. Frankryk, Oostenryk, Rusland vorderen, dat de Deenſche vloot terug gegeven worde; dat de Kroonprins voldoening erlange; dat het Engelsch volk, na volgende het geen de Romeinen bij eene ſoortgelijke gelegenheid deden, ter beſchikking van den Kroonprins ſtelle den geen, die de Expeditie tegen Koppenhagen heeft aangeraden; dat de verbrande huizen dier hoofdſtad op Engelands kosten herbouwd worden, en dat, eindelijk, Z. Britſche Maj. toone, dat hij den hoon, allen Souvereinen aangedaan, afkeurt. Tuſſchen dit alles, en de voorſlagen door Engeland gedaan, is een groot verſchil.

Op deze uitdrukking der verklaring: *De Keizer van Rusland kan niet nalaten zich te herinneren, dat de laatſte onderhandeling tuſſchen Groot Brittanniën en Frankryk was afgebroken op gronden, niet onmiddelijk rakende Zijner Majeſteits eigene belangen, maar die van zijnen Keizerlijken Bondgenoot;* volgen de onderſtaande aanmerkingen:

Wanneer men eene zaak wil ſtaande houden, waarvoor noch waarheid noch regtvaardigheid pleiten, moet men zulks ten minſten met ſchranderheid doen, en die ſchranderheid is geenſins te vinden in de zeer opmerkelijke erkentenis, vervat in de woorden: *De laatſte onderhandeling tuſſchen Frankryk en Engeland is afgebroken op gronden, niet onmiddelijk rakende de belangen Zijner Britſche Majeſteit, maar die van Zijnen Keizerlijken Bondgenoot.* Volken van Europa, gij hoort het! Het is niet Frankryk, dat zich tegen den Vrede verzet heeft, het zijn geene voor Engeland gewigtige belangen, die den Vrede verhinderd hebben, het is Rusland alleen, 't welk alstoen verhindering daaraan toebragt. Wel nu, thans, nu die hinderpaal niet meer beſtaat, waarom weigert Engeland nu nog den Vrede? Waarom, in plaats van te onderhandelen, vraagt het, op welke gronden Frankryk onderhandelen wil? Waarom gaat het voort met alle vlaggen te ſchenden? Waarom houdt het de geheele wereld in dien ſtaat van onrust en gisting, die op alle Volken drukt, en allen Souvereinen tot laſt is. Ieder Engelschman moet blozen, door zulke lieden beſtuurd te worden.

Wij gaan ſtilzwijgend de uitdrukking voorbij, waarmede deze paragraaph eindigt. Schimpwoorden van den eenen Souverein tegen den ander ontëeren alleen den geen, die zich dezelven veröorlooft. De Keizer van Rusland zal Engelands beleediging verachten; maar de Ruſſiſche Natie zal die niet vergeeten. Men kan niet zien, wat het Manifest bij de weglating van deze uitdrukking en van vele anderen verloren zou hebben. De hoogſte achting vereenigt Frankryk en Rusland. Hunne vereeniging maakt Engeland wanhoopig, en zal voor hetzelve noodlottig worden. Indien Engeland gewild had, zou deze vereeniging niet gebeurd zijn; het had de Expeditie tegen Koppenhagen niet moeten doen; het had onderhandelingen moeten beginnen ter verkrijging van den Vrede, die des te gemakkelijker was, daar dezelve alleen verbroken was *op gronden, die onmiddelijk de belangen van Z. M. den Ruſſiſchen Keizer betroffen.*

De laatſte aanmerking van den Moniteur betreft de Verklaring, dat de grondbeginſels van het Engelsch Zee-regt *ten allen tijde wezenlijk hebben toegebragt tot ondersteuning der Zeemagt van Groot-Brittanniën.* De Noot hierop luidt als volgt:

Het geen Engelands magt ter Zee gehandhaafd heeft, zijn noch dwangwetten, noch heerschzuchtige beginſelen; het was de Staatkunde, de veerkracht, het gezond verſtand, het goed gedrag uwer Vaderen; het was de tweedragt, die zij zoo dikwijls met behendigheid op het Vaste Land hebben weeten te zaaijen. Het geen wezenlijk tot haren val zal toebrengen is de onberaadenheid, de overijling, de geweldadigheid en de dwaze laatdunkendheid hunner opvolgers. De Keizer van Rusland wenscht den Vrede ter Zee; Oostenryk, Frankryk, Spanjen, deelen in dienzelfden wensch. Gij hebt gezeid, dat de onderhandeling met Frankryk alleen verbroken was op *gronden, die de belangen van Rusland raakten*: waarom dan, wij herhalen het nogmaals, zet gij nu tegenwoordig nog den Oorlog voort? Om dat gij den Vrede niet wilt.

Het is, om dat gij den Vrede niet wilt, dat gij nutteloze geſchilpunten oppert. Frankryk, Oostenryk, Spanjen, Holland, Napels, zeggen, even als de Keizer van Rusland, *dat zij op nieuw de grondbeginſelen der gewapende Neutraliteit proclameeren.* Ongewijfeld hebben die Mogendheden het regt, om de grondbeginſelen te proclameeren, die het rigtſnoer van hun ſtaatkundig gedrag zijn moeten; zij hebben het regt, om te zeggen, op welke voorwaarden zij verkiezen of neutraal of vijand te zijn. Gij van uwen kant *proclameert op nieuw de beginſelen uwer Zee-wetten.* Wel nu! deze ſtrijd van grondbeginſels zal geen hinderpaal tegen het herſtel van den Vrede zijn. Van wederzijden zullen zij in Vredes-tijd van geene uitwerking zijn; zij

zijn van geene toepassing, dan wanneer gij u met eene Zeemogendheid in Oorlog bevindt: maar als dan heeft ook ieder Gouvernement het regt, om de eerste schending zijner vlag als eene vijandelijkheid te beschouwen. De omstandigheden, waarin gij u bevinden zult, zullen het gedrag, als dan door u te houden, beslissen. Wanneer gij met Frankryk in Oorlog zult zijn, zult gij het niet beschouwen als eene Mogendheid, zwak genoeg dat het u onverschillig zij, andere vijanden tegen u te verwekken, en gij zult dus jegens de overige Staten van Europa een gematigd gedrag houden. Gij hebt alle de vlaggen niet eer beledigd, voor dat gij behendig genoeg geweest waart, om geheel het Vaste Land tegen Frankryk in het harnas te jagen. Alstoen zijn uwe grondbeginselen van Zeeregt veranderd, en zij zijn geweldiger, onregtmatiger geworden, naar mate uwe banden met het Vaste Land naauwer werden; of dat uwe Bondgenooten den strijd, in welken gij hen gewikkeld had, met meer moeite verduurden. Op deze wijs hebt gij, toen Rusland genoodzaakt was alle zijne krachten tegen de Franschen in Polen te vereenigen, deszelfs vlag geschonden; aan deszelfs handels-traktaat voorwaarden geweigerd, welken gij u genegen getoond hebt intewilligen, toen het geene vijanden meer te bestrijden had. De Mogendheden van het Vaste Land, *op nieuw de beginselen der gewapende neutraliteit proclameerende*, doen niet anders dan de stelregels te kennen geven, welken zij voornemens zijn, in den eerstkomenden Oorlog ter Zee te volgen. Gij kunt haar niet beletten, hare staatkunde zoodanig te regelen, als zij het begrijpen; zij maken hierin gebruik van een regt, dat aan alle Gouvernementen toebehoort, en tegen de inbreuken waarop zij niet anders zouden kunnen overstellen, dan de *ultima ratio regum* (*). Van uwen kant *proclameert gij de beginselen uwer Zee wetten*: dat is te zeggen de grondbeginselen, waarvan gij u bij den eerstkomenden Oorlog bedienen wilt. Het Vaste Land heeft geen belang, om ten dezen aanzien van u eenige verklaringen of verzakingen te vorderen. De verklaringen zouden nutteloos worden van het oogenblik af aan, dat gij dezelven straffeloos zoudt wanen te kunnen schenden. Verzakingen zouden zonder doel zijn; want men verzaakt geene regten, die men niet heeft. Indien men, uit het geen gij tot hedentoe gedaan hebt, een gevolg trekt tot het geen gij doen zult, moet men daar uit besluiten, dat gij van de Mogendheden des Vasten Lands noch verklaring noch verzekering zult vorderen; en daar zij 'er genen van u zullen vragen, blijft hier geen vraagstuk te beslissen, geene moeijelijkheid op te losen; 'er is hierin niets, dat de zegeningen des Vredes een oogenblik behoeft te vertragen. Indien gij echter de zonderlinge en nieuwe vordering in het midden bragt, aan Frankryk en aan de overige Mogendheden van het Vaste Land, door eene bloote daad van uwen wil, de verpligting optelleggen, om zich aan uwe Zeewetten te onderwerpen, zou zulks hetzelfde zijn, als of gij vorderdet, dat de wetgeving en souvereiniteit van Rusland, van Frankryk, van Spanjen, naar Londen overgebragt wierden; een uitmuntend voorregt voor uw Parlement. Het zou hetzelfde zijn, als of gij den eeuwigdurenden Oorlog proclameerdet, of ten minsten verklaardet, dat de Oorlog een eind zou nemen op het oogenblik, als uwe troepen meester zouden zijn van Petersburg, van Parys, van Weenen en van Madrid. Doch is dit indedaad uwe geheime bedoeling niet, als dan is 'er geen hinderpaal meer voor den Vrede. W[illegible], volgens uwe eigene woorden, *zijn de onderhandelingen afgebroken niet dan op gronden, die niet onmiddelijk de belangen van Z. Britsche M.*, maar *die van zijnen Keizerlijken Bondgenoot raakten*, en de Keizerlijke Bondgenoot van Zijne Britsche Majesteit heeft u doen weten, dat de Vrede voorraan het hoofddoel zijner wenschen, en het voorwerp zijner hoogste belangneming geworden is.

HONGARYEN.

OFEN *den* 30 *December* 1807.

Het navolgende is de inhoud der Artikelen, die door onze thans geëindigde Rijksvergadering besloten, en door Z. M. den Keizer, onzen Koning, bekrachtigd zijn. 1°. De Land-Stenden bieden Z. M. aan 12,000 man Recruten voor de Hongaarsche Regimenten. Zoodra deze geleverd zijn, zullen de recruteerin en wederom op de gewone wijze geschieden. 2°. Zijn aan Z. M. ook subsidiën in geld aangeboden. Een ieder, zoo wel van Adelijken als Burgerlijken stand, moet van het zuivere beloop van een jaar zijner inkomsten van Vaste Goederen, Regaliën, IJzer-Smederijën, IJzer-Groeven en Smeltwerken, Aluinziederijën enz., een zesde gedeelte aan de Koninklijke Schatkist opbrengen. Van Huizen en Meubelen een honderdste gedeelte. Het 3 Art. bepaalt, dat het 12 Landdags Art. van 1792 tot den aanstaanden Landdag in werking blijft. Het 4 Art. verklaart, dat de Stad en Haven van Fiume tot het Koningrijk van Hongaryën behooren, en dat op den aanstaanden Landdag den Gouverneur dier Stad aan de Tafel der Magnaten, en de Gedeputeerden derzelve bij de Stenden, Stem en Zitting zal gegeven worden. In het 5 Art. bewilligt Z. M., dat van de waren, welker invoer uit vreemde landen in Hongaryën geoorloofd is, in de Duitsche Erf-Staten, buiten het weggeld, geen tol meer zal gevorderd worden; en in het 6 Art. verzekert Z. M. de Stenden, dat Hoogstdezelve den uitvoer van Granen niet, dan wanneer het welzijn van den Staat zulks noodzakelijk mogt verëischen, verbieden zal.

DUITSCHLAND.

WEENEN *den* 30 *December*.

Aan alle de Grenzen der Oostenrijksche Monarchie, voorál tegen Saxen, Beyeren en het Koningrijk Italiën, worden de reeds bestaande Cordons van troepen aanmerkelijk versterkt, en wel om drie redenen: 1.) om de sedert eenigen tijd toenemende Contrabande met Suiker, Koffij, en dergelijken, te weren: 2.) om de Desertie der Buitenlanders zoo veel mogelijk te verhinderen, en 3.) om den toevloed van Vreemdelingen uit het Pruisische, Hanoversche en Venetiaansche, en het inslupen van Vreemdelingen zonder Paspoorten, waarop thans bijzonder naauw gezien wordt, te beletten.

ALTONA *den* 8 *Januarij* 1808.

Volgens een publiek papier, wordt het verlies van Denemarken bij den Engelschen plundertogt op de volgende wijze berekend: aan Schepen alléén 5 Millioen 222,000, en met uitrusting en geschut 13 Millioen 476,000 Deensche Rijksdalers. Men begroot den weggevoerden of vernielden Scheepsvoorraad, misschien wat te willekeurig, op driemaal, en de schade, in Koppenhagen en Seeland door het bombardement, enz., door stilstand van nering, verlies van Koopvaardij-Schepen, en der Amerikaansche Eilanden geleden, op nog eenmaal die som, hetwelk te zamen 67 Millioenen 380,000 Rijksdalers Deensch Courant zou uitmaken. Tarwe was te Koppenhagen zoo overvloedig, dat dezelve bijna gelijk in prijs staat met de Rogge. Tegen de helft dezer maand was men den Kroon-Prins van Denemarken weder te Kiel wachtende.

(*) De laatste bewijsreden der Koningen; *dat is, het Kanon. Het was deze zinspreuk, welke, onder het vorig Gouvernement van Frankryk, op het Fransch Geschut gelezen werd.*

ZEE- RIVIER- SCHEEPS- EN WEDER-BERIGTEN.

Uit Calcutá wordt, in dato den 23 Meij, het navolgende gemeld:

Laatstleden Maandag, is het naar Serampore bestemde Deensche Schip *Elisabeth*, gevoerd door Kapitein *Knudsen*, het welk den 11 April van Batavia afgezeild was, bij Calcutta aangekomen. Het Kartelschip van Ceylon was met Krijgsgevangenen te Batavia aangekomen. De Admiraal *Haristink* bevond zich aan wal, doordien de Schepen van zijn Esquader, uit gebrek aan volk, ontakeld waren. Te Batavia bevond zich een aantal Amerikaansche Schepen. Van Fransche Kruisers hoorde men niets.

Dagelijksche hoogte van het water in den Neder-Rhyn, aan het Peil de Arnhem, en in de Waal, aan het Peil te Nymegen.

1808.	te Arnhem.		1808.	te Nymegen.	
3 Jan.	7 voeten	5 duimen.	3 Jan.	4 voeten	6 duimen.
4 ——	7 ——	9 ——	4 ——	4 ——	6 ——
5 ——	7 ——	11 ——	5 ——	4 ——	9 ——
6 ——	8 ——	7 ——	6 ——	5 ——	7 ——
7 ——	9 ——	0 ——	7 ——	6 ——	1 ——
8 ——	8 ——	11 ——	8 ——	6 ——	1 ——
9 ——	8 ——	7 ——	9 ——	5 ——	9 ——

PUBLIEKE FONDSEN.

Den 8sten Januarij waren, op de Beurs van Parys, de prijzen der publieke Fondsen als volgt: 5 pCts. Geconf., jouisf. van 22 Sept. 1807, 86 fr. 25 c. *Idem*, jouisf. van 22 Maart 1808, 83 fr. 75 c. Aktiën van de Bank, van 1 Januarij, 1250 fr. 0 c.

De Beurspriis van diverse Effecten was, op Woensdag, den 13 Januarij 1808, te Amsterdam, als volgt:

Holland.

Schuldbrieven . .	2½ pCt.	36¼ à 36½	Vrijw. Neg. 1797	5 pCt.	70¼ à 70¾
Dito	3 ——	42¼ à 42½	30 Jar. Rent. 1798	5 ——	76 à 77
Gefore. Neg. 1798	2½ ——	35½ à 36	20 Jar. dito 1804	5 ——	43¼ à 43¾
Oblig. oude form	2½ ——	34½ à 35½	Losrenten 1798 .	3½ ——	49 à 49¼
Bat. Rescriptiën	4 ——	58¼ à 58½	—— 1801 .	3½ ——	49 à 49¼
Geldersche dito	4 ——	55½ à 56	—— 1802 .	5 ——	70¼ à 70¾
Brabandsche dito	4 ——		—— 1802 .	2½ ——	36 à 36¼
Oblig. Domeinen	4 ——	73 à 73½	Kon. Neg. 1807 .	6 ——	97¼ à 97½

Amerika.

Negotiatie bij *Willink en Staphorst*, . . .	5 pCt.	100 à 100½	1 Jullij 1791	5½ pCt.	75½ à 76
Fondsen bij *Stadnitski* 1787	6 ——	205 à 206	Dito bij *Idem*, 1 Nov. 1791,	4½ ——	64¼ à 64¾
Dito bij *van Staphorst*, 1789 .	6 ——	196 à 198	Dito bij *Idem*, 1 Junij 1792,	4½ ——	64¼ à 64¾
Dito bij *Cremmelin*	6 ——	131 à 133	Dito bij *Hope en Comp.*, C. S.,	5½ ——	105½ à 106
Dito bij *van Staphorst*, Jan. 1791,	6 ——	87½ à 88	Dito bij *van Staphorst*, . . .	5½ ——	101½ à 102
Dito bij *Idem*, 1 April 1791,	5½ ——	79¾ à 80½	Cert. der oorspr. Fondf. bij *Idem*, C. S.	3 ——	63¼ à 63¾
Dito bij *Idem*,			Akkers, 1ste Negociatie		42½ à 43
			Idem, 2de Negociatie		37½ à 38¼

Denemarken.

Tollen, blij *Dull*,	4 pCt.	93 à 98	Kroon, blij *Finman*,	4 pCt.	96½ à 97
Bank, blij *Idem*,	4 ——	97 à 97½	Aziatische Comp.	5 ——	93½ à 95

Spanjen.

Bij *d'Echenique*,	3½ pCt.	61 à 62	Bij *Hope en Comp.*, 1805, ...	5½ pCt.	93 à 93½
Bij *Croese en Comp.*, ...	5 ——	97½ à 98	Bij *Idem*, 1807,	5½ ——	89

Oostenryk.

Bij *Goll en Comp.*,	5 pCt.	50¾ à 53	Bij *J. Ozy en Zoon*,	4½ pCt.	
Bij *J. Ozy en Zoon*,	5 ——		Bij *Goll en Comp.*,	4 ——	48 à 49
Bij *Goll en Comp.*,	4½ ——	49 à 50	Bij *J. Ozy en Zoon*,	4 ——	

Diversen.

Rusland, blij *Hope en Comp.*, . . .	5 pCt.	92½ à 92¾	Fransche Fondsen,	5 pCt.	
Zweden, bij *Hogguér*, ...	5 ——	96½ à 97	*Idem*, Certificaten bij *Ketwich en Voombergh*, *van Halmaal en Hagendoorn*, en *W. Borski*, ...	5 pCt.	80¾ à 81
Dito bij *Hasselgreen*	5 ——	96½ à 97	Saxen	5 ——	101½ à 102
Portugal, bij *Hope en Comp.*, . . .	5 ——	96	Napels, ...	6 ——	94 à 94½

WETENSCHAPPEN, LETTEREN EN KUNSTEN.

Bijzonderheden omtrent Spanjen.

De togt der Fransche troepen door Spanjen heeft gelegenheid gegeven tot verscheidene berigten omtrent dat land en deszelfs bewoners. Of choon deze soort van beknopte Reisbeschrijvingen natuurlijk weinig uitvoerig, en voor een gedeelte de herhaling zijn van het geen men reeds van elders weet of weten kan, verdienen echter sommigen derzelven gelezen te worden, inzonderheid uit hoofde der aanmerkingen, welken de Schrijvers, die soms de zaken uit een ander oogpunt dan vroegere Reizigers beschouwen, omtrent zeden en gebruiken mededeelen. Het is voornamelijk uit dezen hoofde, dat men niet zonder belangneming leest het navolgend, door een der jongste Fransche Nieuwspapieren publiek gemaakt,

Uittrekfel uit eenen Brief, den 15 December door een Fransch Officier uit Salamanka geschreven.

Salamanka is, voor Spanjen te rekenen, eene zeer fraaije Stad, en haar Plein zou overál fraai zijn. Het is eene vierkante plaats van eene regelmatige bouworde. Langs de zijden loopt, even als op de Plaats Royaal te Parys, eene overdekte wandelgang, onder boogen, die breeder en beter belraat zijn, dan ik die ergens gezien heb. Deze plaats gelijkt naar de befaamde School der Griekfche Wijsgeeren; doch zij, die daar thans in wandelen, gelijken niet in het minst naar de oude Grieken. Die menigvuldige zwarte tabbaarden, zwarte mantels, vierkante mutzen en groote nedergeslagene hoeden aanschouwende, waant men eene eindelooze lijkstaatsie te zien; zoo dat men zeggen zou, dat de helft der Stad des morgens gestorven ware, en de andere helft den geheelen dag bezig zij, haar te begraven. Voor het overige, sla *Oil-Blat* op; zaken en menschen hebben nog hunnelijke voorkomen, zoo over het algemeen als in het bij-

zonder; de Spanjaard is niet veränderd. 'Er zijn te Salamanka meer dan zestig Kerken van allerlijën aard, meer dan veertig mannen- en ten naasten bij dertig vrouwen-kloosters.

Ik ben Spanjen zeer veel doorgereisd; ondertusschen geloof ik, dat ik het begin te begrijpen, en ik ben verre van het te verachten. Ik ben des rechts over de Bidassoa gekomen; doch ik heb echter het Fasanten-Eiland gezien: het was het tooneel eener schoone staatkundige verrigting, die roemrijke vruchten droeg voor Frankryk en voor dien *Mazaryn*, dien men nog zoo weinig weet te waardeeren.

Biskayën verschilt, wat het uiterlijke betreft, weinig van de aan hetzelve grenzende Fransche Provintiën: het volk is wel gekleed, en het land, dat overal bergachtig, en vol enge passen is, die zeer veel naar de lage Alpen omstreeks Vienne in Dauphiné, en naar de Pyreneeën aan den kant van Frankryk gelijken, wordt uitmuntend bebouwd. Wanneer de Postillons, die mij reden, een met lorren bekleeden man of vrouw ontmoeteden, verzuimden zij nooit mij te zeggen, dat is een Kastiliaan of eene Kastiliane. Die volken bejegenen elkander als buren, ik had haast gezegd als broeders. Doch, verciert en die zoo verachte Kastilianen deze minachting? en, zoo zij al arm zijn, heeft de armoede hen ook verlaagd? Zijn zij in de daad verbasterd? Ik geloof het niet: onder hunnen mantel vol gaten, onder hunnen zwarten baard en bruine morsige muts, hebben zij een gelaat vol edelheid, en eene deftige in geenen deele slaafsche gang. Een Kastiliaansche muilëzel-drijver zal u naar een, om u zwam of een cigaar te vragen, als hij de zijnen verloren heeft; hij zal u zulks met eene zoo deftige, zoo beleefde gemeenzaamheid vragen, dat het u onmogelijk wordt, hem niet zelf met beleefdheid te antwoorden; een man, eene vrouw, van welken stand of voorkomen ook, noemt hij met gelijke hoffelijkheid *Senor*, *Senora*. Bij al deze, hem als het ware aangeboren waardigheid, heeft hij voor de overheid eenen eerbied, van welken ik zelf, onder weg, bewonderingwaardige voorbeelden gezien heb. Te Villa-Odrigo was ik in geschil geraakt met eenen Postillon, wegens de betaling van een paard meer. De man was geweldig driftig geworden, en had herhaalde malen de uitroepingen van *Caracos*, *Daemonios* gebezigd, onder geberden, die te kennen gaven, dat hij den hemel over de gegrondheid van zijn regt tot getuige riep; ik van mijnen kant meende niet minder regt te hebben, en sloeg 'er geen acht meer op, toen ik onzen man, die naar buiten geloopen was, het Posthuis weder zie binnen komen, verzeld van een grijsaard met een dikken baard, even morsig en even slecht gekleed als alle de Gapers, die, in hunne mantels gewikkeld, rondsom mij stonden; *hier is*, zei de Postillon, mij den ouden man wijzende, *hier is de Alkade*. Hij was dien regter gaan halen, en deed hem met zeer veel drift verslag van zijne vordering. De Alkade luisterde met zeer veel geduld naar hem: de knecht, dien ik te Bayonne gehuurd heb, en die zeer goed Spaansch spreekt, bepleitte mijne zaak. Na ook dezen uitgehoord te hebben, zei de Alkade tot den Postillon: *Gij hebt ongelijk, die Heeren hebben alles betaald, wat zij schuldig waren*. De Postillon zet zijn hoed op, keert naar zijne paarden terug, en spreekt geen woord.

Ettelijke uren van Valladolid begon alle spoor van weg zich te verliezen in de oneindelijke vlakte, die naar Medina-del-Campo geleidt. De nacht was zeer donker. In het eerste dorp sloegen wij aan boeren voor, om ons tot wegwijzers te dienen; doch de allerverleidelijkste aanbiedingen bewogen hen niet; de edele Spaansche luiheid hield hen te rug. Het is koud, zeiden zij; het is donker, de weg is slecht, het is te ver, en daarënboven *hoeven wij het niet te doen*. Ongeduldig wordende, deed ik mij bij den Alkade brengen, die terstond mij van eenen gids voorzorgde, en wiens keus juist viel op den geen, die mij zulks het hardnekkigst geweigerd had; het was een groote, geheel in lompen steekende vent; doch die een overheerlijk schoon gelaat had. Die man, die geweigerd had voor zeer veel geld op weg te gaan, en zich thans bedreigd zag, om dien dienst geldeloos te verrigten, sprak geen woord, toonde zich niet kwaadrig, maar ging vrolijk op marsch.

Herkent gij hier in niet dat zelfde karakter, waarömtrent Keizer *Karel de Vijfde* zulk een juist oordeel velde, toen hij zeide, dat, onder de Volken van Europa, sommigen geliefdkoosd en gevleid, anderen bedrogen en mishandeld, maar de Kastiliaan alleen geboden wilde zij? Ik vinde, dat de Heer *Bourgoing*, met zeer veel regt en schranderheid, op den van zijne ouderdoms-grootheid beroofden Spanjaard, die twee schoone Versen van onzen tweeden *Racine* over den gevallen mensch heeft toegepast:

C'est du haut de son trône un roi précipité,
Qui garde sur son front un trait de majesté.

Spanjens grootheid ten tijde van *Ferdinand* en *Isabella*, van *Karel den Vijfden*, is in de gedachtenis aller Spanjaarden tegenwoordig; deden heeft men meer regt, om te vergeten, dat, toen het nog eene bijzondere Romeinsche Kolonie was, Spanjen *Lucanus*, *Silius Italicus*, *Martialis*, aan de Letteren; *Seneca*, aan de Wijsbegeerte; *Tacitus*, aan de Geschiedkunde; en *Trajanus* aan het Heelal geleverd heeft. Indien de natuur een volk gevormd heeft, om groot en gelukkig te zijn, in rust en buiten den invloed der botsende belangen, die de overige gedeeltens van Europa schokken, zoo zijn zulks de bewoners van het Spaansche Schier-Eiland, omgeven en beschermd door de Zee en de Pyreneeën. Oorzaken, die eene uitzondering op den gewonen loop der dingen zijn, hebben het zijne haardsteden doen verlaten; doch eindelijk moet het een ongestoord geluk binnen zijne landpalen vinden.

MINISTERIE van FINANTIEN.

*** Mr. *Adriaen Schadee*, Commissaris tot de Introductie van het Middel der Verponding in het Ressort 2de Arrondissement Rotterdam, *als gecharged met de perceptie van den vervroegden Termijn van betaling van het voornoemde Middel over het jaar* 1807, brengt mits dezen ter kennisse van alle Belanghebbenden, dat hij als nog *tot en met het einde dezer lopende maand Januarij*, ten zijnen Kantore, zal vacceren tot het ontvangen van alle Fournissementen, welke hem uit hoofde voorschreven zullen worden aangeboden; dienende voorts tot narigt, dat de op dat tijdstip nog nalatig gebleevenen dadelijk, en zonder eenig verzuim of retardement, tot de voldoening van hun verschuldigde, ingevolge Artikel 6 van de Wet van den 28 September 1807, bij parate executie, zullen worden geconstringeerd.

Rotterdam, den 13 Januarij 1808.

*** *De Commissaris tot het Werk der Verponding, Ressort en tweede Arrondissement Leyden*, brengt hiermede ter kennisse van alle belanghebbenden, dat hij, ingevolge bekomene autorisatie van den Minister van Finantiën van Zijne Majesteit den Koning, tot den laatsten Januarij dezes jaars, ten zijnen Kantore op de Papegracht te Leyden, dagelijks, uitgezonderd des Zondags, van 's morgens 9 tot 11 uren, zal vacceren ter ontvang van de Verponding bij Anticipatie over 1807, terwijl, na den vermelden tijd, die genen, welke als dan bevonden zullen worden hun verschuldigde nog niet te hebben voldaan, bij parate executie, zonder eenig verzuim, daartoe zullen worden geconstringeerd.

Leyden, den 13 Januarij 1808. J. G. DE MEY.

*** *De Commissaris tot het Werk der Verponding, Arrondissement Vlissingen*, waarschouwt een ieder, dien het aangaan mag, hun verschuldigde wegens den vervroegden Termijn van betaling, van het Middel der Verponding over den Jare 1807, vóór het einde dezer maand Januarij, ten zijnen Kantore binnen Rotterdam, te komen voldoen; vermids hij, na dat tijdstip, verpligt is de nalatigen tot de voldoening van hun verschuldigde bij parate executie te constringeeren.

MINISTERIE van BINNENLANDSCHE ZAKEN.

*** Alzoo, door het overlijden van den Heer *Bernardus Ortuinus Coninck Westenberg*, in zijn Wel-Edelens Leven Stads Medicinæ Doctor binnen Purmerende, het Stads Doctoraat aldaar is komen te vacceren, op een Traktement van 275 :-: in het Jaar; zoo worden alle zoodanige Heeren Doktoors, welke tot dezen Post mogten inclineeren, mits eene der Akademiën binnen dit Koningrijk een genoegzaam aantal van Jaren hebbende gefrequenteerd, en de Geneeskundige Praktijk bereids op de eene of andere Plaats hebbende uitgeöefend, verzocht, om zich, van nu af aan tot den 13 Februarij, des Zaturdags voormiddags te vervoegen ter Kamer van Wethouderen der Stad Purmerende voornoemd.

MINISTERIE van JUSTITIE en POLITIE.

*** Alzoo *Jan Tjeerds*, woonachtig te Woudsend, deszelfs Boedel ten behoeve zijner Crediteuren heeft geabandonneerd, *zoo is het:* dat *Baljuw, benevens het Geregte van het tiende District in Vriesland*, bij deze oproepen, alle de Crediteuren van gemelden *Jan Tjeerds*, om te compareeren op Dingsdag, den 19 Januarij 1808, 's middags ten 12 uur, op de Regtkamer van dit District binnen Sneek, ten einde dan over meergemelden Boedel te stemmen *Curatores Bonorum*.

Ter Ordonnantie van Baljuw, benevens 't Geregt voornoemd,
W. MEURS.

JUDICATURE over de Middelen te Water en te Lande.

*** Van wege het *Officie-Fiskaal der Convooijën en Licenten te Amsterdam* zijn, voor den Commissaris-Generaal van Zijne Majesteit den Koning, voor de zaken van de Convooijën en Licenten, in het Departement Amsterdam, tegens den 19 Januarij 1808, op den middag ten 12 uren, op het Zee-Kantoor te Amsterdam, gedagvaard, voor de *derde reize*:

I. Alle de genen, welke zouden willen pretendeeren eenig regt of aktie te hebben aan, of tot de geheele of gedeeltelijke *Lading* van het Schip *de Goede Verwachting*, Schipper *Andries Seerps*, op den 23 November 1807, in Texel binnen gevallen; mitsgaders aan of tot het Schip *de Goede Verwachting*.

II. Alle de genen, welke zouden willen pretendeeren eenig regt of aktie te hebben aan, of tot de geheele of gedeeltelijke *Lading* van het Schip *de Vrouw Margaretha*, Schipper *Roelof Boeles*, op den 18 November 1807, te *Terschelling*, door schade, binnengevallen.

*** Ten overstaan van de Commissaris-Generaal van Zijne Majesteit den Koning, tot de Zaken van de Convooijen en Licenten, in het Departement Rotterdam, zal op Donderdag, den 21 Januarij 1808, des voormiddags ten 9 uren precies, op het Zee-Kantoor te Rotterdam, aan de Meestbiedenden voetstoots verkocht worden, *ad opus jus habentium*:

Circa	27	Balen en 13 Vaatjes	IJslandsche Kousen.
	13	Balen en 3 Vaatjes	dito Vesten.
	3	Kisten of Kistjes	dito Wanten.
	30	Balen en 11 halve	dito Wolle Garen.
	20	Balen of Baaltjes	dito Wol.
	125	Ps. Noordsche Bokke-Vellen.	
	590	Pakken gezouten Schapen-Vellen.	
	490	Zoo heele als halve Vaten gezouten Schapen Vleesch.	
	125	Vaatjes Talk.	
	40	Vaten Traan.	

Een partijtje Harten-Hoorns, en meer andere goederen, zoo als dezelve bij kavelingen op de Notitiën zullen aangewezen worden.

Alles gelost uit het Deensche Brigantijn-Schip, genaamd *Anna Christina*, in Zee van de Engelsche hernomen, door den Franschen Kaper *Le Trente et Quarante*, Kapitein *Fauqueux*.

Iemand nader onderrigting begeerende, adresseere zich ten Kantore van den Vendumeester *van Boestingh*, te Rotterdam, alwaar de goederen zijn liggende op de Zolders en Pakhuizen, op het Haringvliet Noordzijde, en Nieuwe-Haven Zuidzijde, en des Dingsdags en Woensdags, vóór de verkooping, door een ieder zullen kunnen worden gezien.

*** Wordt geadverteerd, dat, uit krachte van zekere opene Brieven van een Mandament van Dagvaarding met de Clausule van Edicte van den Raad ter Judicature over de Middelen te Water en te Lande van het Koningrijk Holland, geïmpetreerd bij den *Advokaat-Fiskaal-Generaal des Konings*, over evengemelde Middelen, (als daartoe bij besluit van Zijne Majesteit den Koning, van den 29 September 1807, expresselijk geauthoriseerd,) door mij ondergeteekenden, eersten gezworen Exploicteur van den Raad ter Judicature over meergemelde middelen, na voorgaande Klokkeslag, bij openbaren Edicte *ad valvas curiæ*, uit den naam ende van wegen Zijne Majesteit den Koning zijn gedagvaard, alle en een iegelijk, welke zouden willen komen ter reclame of ten beschutte van het Sloep-Schip *Hendrina Maria*, *Adriana Maria* of *Anna Maria*, bevorens genaamd *Erwartung*, met deszelfs toebehooren, gevoerd bij Schipper *Marynus Verhoon*, en Stuurman *George Rieper*, op den 4 December 1807, te Zierikzee binnengekomen, en op den 5 daaraanvolgenden aldaar ingeklaard, als komende van Stavanger, te Compareeren ofte Gemagtigden te zenden, op Vrijdag, dien zijn zal den 22 Januarij 1808, des voormiddag de klokke 12 uur, voor meergemelden Raad alhier in den Haag, omme te aanhooren toedanige Eisch en Conclusie, als de Vertoner R. O., ter zake voorsz., als dan zal willen doen en nemen, daarop te antwoorden, en voorts te Procedeeren als naar Regten.

Aldus gedaan van de Puije van voornoemden Raad, den 8 Januarij 1808.
H. B. VERBUYS.

NATIONALE REKENKAMER.

*** *De Nationale Rekenkamer van het Koningrijk* brengt bij dezeter kennis van de daar bij belanghebbenden, dat zij, in voldoening aan de begeerte van Zijne Majesteit, Hare Vergaderingen naar Utrecht heeft overgebragt, en de eerste Bijëenkomst aldaar zal worden gehouden op Maandag den 18 Januarij 1808.

De Eerste Secretaris van welgemelde Kamer. EXRIK.

BIJ HET BUREAU DER KONINKLIJKE COURANT, te *Utrecht*.